

Az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC)

Az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületét, a BEREC-et 2009-ben, hosszas egyeztetés után az eredeti ja-vaslathoz képest megritkított hatáskörrel a 1211/2009/EK rendelet hívta életre, mint az ERG (Európai Szabályozók Csoport-ja)¹ jogutódját.

A 2002-es keretszabályozás implementációja után, az első tapasztalatok fényében hamar nyilvánvalóvá vált, hogy szükség van egy kiterjedtebb hatáskörrel rendelkező szabályozó közösségi testületre, ám annak tényleges felépítésében, hatásköreiben komoly érdekütközések voltak. A kezdetben javasolt Közösségi testület (EECMA) önálló jogi személyiséggel rendelkező jogalany lett volna, önálló döntéshozatali jogkörökkel, ezt azonban sem a Parlament, sem a Tanács nem támogatta. Miután a Parlament által javasolt „light EECMA”, a BERT² sem kapta meg a szükséges támogatást a Tanácsban, így született meg köztes megoldásként egy valódi szabályozó testületnek nem nevezhető,³ azonban szerepét és a Közösségi jogharmonizációban betöltött feladatát tekintve cseppet sem elhanyagolható tanácsadó testület az elektronikus hírközlési hálózatok és szolgáltatások belső piacának további fejlesztése érdekében.

A BEREC létrehozásának alapvető célja az volt, hogy megerősítse jogelődjének a közösségi jogban betöltött szabályozói-tanácsadói szerepét, biztosítsa az európai uniós szabályozási keret következetes alkalmazását és tanácsot adjon akár kérés-re, akár saját kezdeményezésből is, a Bizottságon túl az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Alapvető követelmény, hogy feladatát független, pártatlan és átlátható módon teljesítse.

A BEREC sokféle feladatot lát el, melyek leginkább a véleményezés és „policymaking” kategóriába tartoznak. A BEREC véleményt nyilvánít a Bizottság által elfogadandó, a 2009/140/EK rendeletben és a keretszabályozásban említett határozatok, ajánlások és iránymutatások tervezete tekintetében, kérésre vagy saját kezdeményezésre segíti a Parlament és a Tanács munkáját, véleményt nyilvánít a nemzeti szabályozó hatóságok és a piac meghatározásával, a jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások kijelölésével és a kötelezettségek kiszabásával kapcsolatos intézkedéstervezeteivel kapcsolatban (keretirányelv 7. és 7a. cikk), valamint a bejelentések formájára, tartalmára és az azokban közlendő adatok részletességére vonatkozó ajánlástervezetetről és/vagy

iránymutatásokról a Keretirányelv 7b. cikkével összhangban. Fontos szerepe van továbbá a határokon átnyúló vitás kérdésekben (Keretirányelv 21. cikk), a szabályozó hatóságok számára kivételes intézkedések engedélyezésére vagy nem engedélyezésére vonatkozó határozattervezetek véleményezésében (Hozzáférési irányelv 8. cikk) valamint a „112”-es segélyhívó számhoz való hatékony hozzáférésre vonatkozó intézkedéstervezetek és a 116-os ún. szociális számok tekintetében.

BEREC szabályozói tanácsból áll, amely tagállamonként egy-egy tagból áll, akik egyúttal a tagállamok mind-egyikében létrehozott – az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piaca napi működésének felügyeletéért elsődleges felelősséget viselő – nemzeti szabályozó hatóságok vezetői vagy kinevezett magas szintű képviselői. A Tanács főszabály szerint kétharmados többséggel hozza meg határozatait, ellentétben az ERG határozathozatali szabályaival, melyek a konszenzusos döntéshozatalt részesítették előnyben.

A BEREC munkájának szakmai támogatására, a Szabályozói Tanács döntéseinek előkészítésére jött létre a Hivatal, amely a BEREC-vel ellentétben már jogi személyiséggel rendelkező közösségi szerv. A Hivatal élén a BEREC Szabályozói Tanáccsal megegyező összetételű Irányítóbizottság áll, de a Hivatal vezetését az Irányítóbizottság által kinevezett Igazgatói vezető látja el.

A Hivatal függetlenségét erősíti, hogy külön költségvetéssel rendelkezik, amely a szakmai döntés-előkészítő és kapcsolódó hivatali munka finanszírozását szolgálja. A közösségi támogatást a Hivatal az Európai Unió költségvetéséből kapja, ezen felül azonban az operatív kiadások bizonyos tételeit a tagállamok vagy szabályozó hatóságai által tett önkéntes pénzügyi hozzájárulásból is finanszírozhatja.

A BEREC létrehozásának egyik kiemelt célja a tagállami jogalkalmazás magasabb fokú konzisztenciájának biztosítása volt. A konzisztens jogalkalmazást biztosító alapvető intézmény a tagállami hatóságok döntési javaslatának az Európai Bizottság felé történő notifikációja (a Keretirányelv 7. cikke, illetve új 7a. cikke alapján). Az egységes jogalkalmazás biztosítása érdekében ez az eljárás két területen változik meg.

Egyrészt a piacmeghatározással és a JPE-vel rendelkező szolgáltatók kijelölésével kapcsolatosan (vagyis a Keretirányelv 7. cikke körében) megmaradt az eddigi eljárásrend, azonban a notifikációk értékelésében a BEREC jelentős szerephez jut. Bár az eljárás második fázisának megindításáról, valamint a vétőről továbbra is a Bizottság dönt, ennek során azonban a Bizottságnak a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell vennie a BEREC által esetlegesen kibocsátott véleményt.

Másrészt a keretirányelv új 7a cikkében új eljárást vezettek be a nemzeti szabályozó hatóságok által kiszabni tervezett kötelezettségekkel kapcsolatban. A kötelezettségekkel kapcsolatos intézkedés-tervezetek esetében a Bizottság a notifikációt követő egy hónap alatt indíthatja meg az eljárás második fázisát akkor, ha véleménye

¹ 2002-ben a 2002/627/EK bizottsági határozat alapján került sor az európai szabályozók csoportjának (European Regulators Group, ERG) felállítására, amelynek alapvető feladata volt, hogy tanácsot adjon és támogatást nyújtson a Bizottságnak valamint, hogy mintegy összekötő kapocsként szolgáljon az egyes nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság között, így segítve elő a hatékonyabb közösségi együttműködést az elektronikus hírközlési hálózatok és szolgáltatások belső piacának fejlesztése érdekében.

² Európai Távközlési Szabályozók Testülete.

³ A BEREC kifejezetten nem közösségi agency-ként került megalapításra (Hancer L.; Larouche P., TILEC Discussion Paper, The coming of age of EU regulation of network industries and services of general economic interest, DP 2010-024, 2010.) habár a szervezeti modellje nem áll távol attól. (Draft Interinstitutional Agreement on the Operating Framework for the European Regulatory Agencies, COM (2005) 59 final (25 February 2005).

szerint az intézkedéstervezet akadályozza az egységes piacot, vagy ha komoly kétségei vannak az intézkedéstervezet közösségi joggal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. Ha a Bizottság megindítja a második fázist, akkor a nemzeti szabályozó hatóság három hónapig nem fogadhatja el az adott intézkedést. A három hónapos időszak alatt a Bizottság, a nemzeti szabályozó hatóság és a BERC – a piaci szereplők véleményét is figyelembe véve – szorosan együttműködnek, hogy megtalálják a legmegfelelőbb és leghatékonyabb intézkedést. Hat héten belül a BERC véleményt fogad el és tesz közzé az intézkedés tervezetről, megjelölve, hogy véleménye szerint az intézkedéstervezetet módosítani kell-e, vagy vissza kell vonni, és – adott esetben – e célból konkrét javaslatokat tesz.

A BERC kötelezettségekkel kapcsolatos véleménye nem kötelező sem a Bizottságra, sem pedig a szabályozó hatóságra. Például, amennyiben a BERC nem osztja a Bizottság súlyos kétségeit, a Bizottság ettől függetlenül ajánlást adhat ki, amelyben kéri az érintett NSZH-t az intézkedéstervezet visszavonására vagy módosítására, azonban a végső döntés a nemzeti szabályozó hatóság kezében marad, amely nincs kötve a BERC vagy a Bizottság által kibocsátott dokumentumokhoz. A nem kötelező jelleg azonban nem jelenti azt, hogy a véleményt nem kellene a legmesszemenőbbekig figyelembe venni („utmost account”), vagyis a véleménytől való eltéréseket részletesen, külön indokolni kell.

Koppányi Szabolcs
tudományos munkatárs